

MUS MUSCULUS

50è Premi Pere Mulet Cerdà de Narració Curta

Ho havia vist perfectament i estava avisat. Una altra cosa era que no sabés relacionar el company mort amb el tros de formatge clavat al mecanisme.

El seu cervell de vint grams podia perfectament olorar el perill. Però hi havia la fragant recompensa que li omplia el cor amb una promesa difícilment renunciabile. L'abastable temptació i la mort.

Però la mort no era la mort, sinó El Mort. I allò canviava les coses.

Era allí, mig penjat del mecanisme, amb el coll trencat. Al seu costat hi havia també un tros mossegat de formatge bavat de ratolí. Pobre il·lús, havia cregut que trauria el ventre de penes. Com ell, havia salivat fins a tornar-se boig, perquè entenia el perill d'aquella sospitosa andròmina amb un tros d'olorós formatge. Era obvi.

Però l'Altre no havia vist un cadàver enganxat a l'altre trampa. L'Altre no estava avisat, i Ell sí.

L'Altre no era realment parent seu. Era d'una camada del seu pare amb una de les cosines, que li havia parit vuit parents remots bastant sòmines. Al *Mus musculus* no li agradaven els fills de les cosines.

Segurament havia marejat el tros de formatge fins que s'hi havia tornat.

Segurament havia estat tan feixuc i barroer que tenia allò que es mereixia. Tal fas, tal trobaràs.

Cony de gana! Un filet d'aroma es despenia d'aquella manduca excelsa,

s'arrossegava com una serp i li ballava una dolça melodia per hipnotitzar-lo.

Maleí el seu parent escanyat per haver-li plantat el dubte al davant dels ulls. No feia mala cara. Semblava que dormia. Pobre infeliç!

El *Mus musculus* aixecà el cap i ensumà.

Una queixalada ràpida. El mecanisme ni se n'adonaria. Preparà els incisius i li semblaren prou poderosos per la proesa. Ell no era un Parent Llunyà, no era l'Altre. Ell era Ell.

Preparà cada muscle amb minuciositat, escrupolosament, fins que sentí que el seu cos tenia la suficient adrenalina per escometre la gesta. Saltar, tallar, treure el cap.

Ja tenia el cap sobre la presa i allargava el coll per abastar el flairós formatge quan se sentí un clac.

No tingué ni temps d'exclamar: merda!